

Kendin İçin Yaşa

– Mecaz Adam · 27 Mayıs 2017

Yağmur yağsın istiyorum serin yaz aylarında. Parmak uçlarında gezeyim. Bir serçeyi ürkütmeden. Girmeden kanına bakir yılların. Güneşle olduğu kadar yağmurla da hasbihal edeyim. Zerre aldirmeden sele. Atayım kendimi dışarıya. Kimsecikler olmasın dışarıda. Şükür diyeyim yaşadığım her şey için. Yaşanacakların neler getireceğini bilmeden. Daha önce hiç uğramadığım sokaklarda, daha önce hiç beklemediğim duraklarda bekleyeyim güzel günleri. Bir gün gerçekten geleceğine inanarak...

İçimde tekin olmayan duygularımdan emin olmak adına. Özgürlüğe cesur adımlar atsam. Kim ne demiş aldirmeden. Kendi bildiğimi okusam. Bu kadar zor mu kendisi olması bir insanın...

Sahi bir daha dünyaya gelme şansımız yokken. Bir başkası uğruna vazgeçmek emellerinden ne kadar doğru? Bir sabah vakti evinde ölü bulunsan. Kim üzülür senin için. Annen, baban, kardeşlerin, eşin ve çocukların... Veya en fazla güzel bir iki dost. Var mı ötesi?

Madem ki hiçbir şey için hayatını karartmaya değmez. Öyleyse ömrünün geri kalanını kendin için yaşa. Bir şans ver kendine. Ne kadar kötü hatıralar varsa bir kenara bırakıp, yeni bir başlangıç yap. Bir kitabın ilk sayfası gibi sıcak ve neyi getireceği merakı içinde geçsin artık günlerin. Bir de bu pencereden bak hayata. Gerçekten de kötü bir yer mi dünya? Yoksa kendi koyduğumuz tabular yüzünden mi bulamıyoruz huzuru? Haydi bugün geriye kalan hayatının ilk günü. Belki de sonuncusu. Yaşa içinde kalan ne varsa. Bir kez de kendin için yaşa...